

03-09-2015

ఉదయము మురళి

ఓంశాంతి

“ బావదాదా ”

మధువనము

“ మధురమైన పిల్లలారా - సర్వుల దుఃఖాలను హరించి సుఖమును ఇచ్చేందుకు తండ్రి వచ్చారు.

కావున దుఃఖహర్త పిల్లలైన మీరు ఎవ్వరికీ దుఃఖమును ఇవ్వకండి ”

ప్రశ్న:- శ్రేష్ఠ పదవిని పొందుకునే పిల్లల ముఖ్య గుర్తులు ఏవి?

సమా:- 1. వారు సదా శ్రీమతమును అనుసరిస్తూంటారు. 2. ఎప్పుడూ హఠము(మారాము, జిద్దు) చేయరు. 3. తమకు తామే ‘ రాజ్య తిలకము ’ దిద్దుకొనుటకు చదువుకొని గ్యాలప్(దాడు తీస్తుంటారు) చేస్తారు. 4. స్వయాన్ని ఎప్పుడూ నష్టపరుచుకోరు. 5. సర్వుల పట్ల దయా హృదయులు, కళ్యాణకారులుగా అవుతారు. వారికి సర్వీసు చేయు అభిరుచి చాలా ఉంటుంది. 6. ఎటువంటి తుచ్ఛమైన పనులు చేయరు, జగడములాడరు, పోట్లాడుకోరు.

పాట:- నీవు నిదురించి రాత్రిని కోల్పోయావు,..... (తూనేరాత్ గవాయీ సోకే,.....)

ఓంశాంతి. ఆత్మిక పిల్లలు ఆత్మిక తండ్రి సన్ముఖములో కూర్చుని ఉన్నారు. ఇప్పుడు ఈ భాష పిల్లలైన మీరు మాత్రమే అర్థము చేసుకుంటారు. కొత్తవారు అర్థము చేసుకోలేరు. ‘ఓ ఆత్మిక పిల్లలారా!’ అని ఎప్పుడూ, ఎవరూ సంబోధించలేరు. ఆ విధంగా ఎవ్వరికీ పిలవడమే రాదు. మనము ఆత్మిక తండ్రి ఎదుట కూర్చుని ఉన్నామని మీకు తెలుసు. ఈ విషయము ఇతరులెవ్వరికీ తెలియదు. భాయి-భాయి అని కూడా భావిస్తారు. మనమంతా ఆత్మలమని కూడా తెలుసు. మనందరికీ తండ్రి ఒక్కరే అని కూడా భావిస్తారు కాని వారి గురించి యదార్థ రీతిగా ఎవ్వరికీ తెలియదు. వారు సన్ముఖములో వచ్చి తెలియజేయనంత వరకు ఎలా తెలుసుకోగలరు? మీరు కూడా సన్ముఖములోనికి వచ్చినప్పుడే తెలుసుకుంటారు. మీరు ‘బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మణీలు’. మీ ఇంటి పేరే ‘బ్రహ్మవంశీ, బ్రహ్మీకుమార - కుమారీలు’. అందరూ శివుని పిల్లలైన ఆత్మలే. మిమ్ములను ‘శివకుమార, శివకుమారీలు’ అని అనరు. అలా అంటే అది తప్పు అవుతుంది. కుమారులూ ఉన్నారు, కుమారీలు కూడా ఉన్నారు. అందరూ శివుని ఆత్మలు(పిల్లలు). మనుష్యుల పిల్లలైనప్పుడు కుమార-కుమారీలని అంటారు. శివుని పిల్లలందరూ నిరాకారి ఆత్మలే. ఆత్మలన్నీ మూలవతనములో నివసిస్తాయి, వాటిని సాల్విగ్రామాలని అంటారు. ఇక్కడకు కూడా వచ్చిన తర్వాత శారీరిక కుమార - కుమారులుగా అవుతారు. వాస్తవానికి మీరు శివబాబా పిల్లలైన కుమారులు. శరీరములోనికి వచ్చినప్పుడు కుమార-కుమారీలుగా అవుతారు. మీరు ‘బిడెలు’. కావున సోదర-సోదరీలని పిలువబడతారు. ఇక్కడే సమయంలో మీకు జ్ఞానము లభించింది. బాబా మనలను పావనముగా చేసి తీసుకెళ్తారని మీకు తెలుసు. ఆత్మ తండ్రిని ఎంతగా స్మృతి చేస్తుందో అంత పవిత్రమౌతుంది. ఆత్మలు బ్రహ్మ నోటి ద్వారా ఈ జ్ఞానమును చదువుతాయి. చిత్రాలలో కూడా తండ్రి చెప్పిన జ్ఞానము స్పష్టముగా ఉంది. శివబాబాయే మనలను చదివిస్తారు. కృష్ణుడు చదివించలేడు. తండ్రి కూడా కృష్ణుని ద్వారా చదివించరు. కృష్ణుడేమో వైకుంఠ రాకుమారుడు. ఇది కూడా పిల్లలైన మీరు అర్థము చేయించాలి. కృష్ణుడు స్వర్గములో తమ తల్లి తండ్రులకు కుమారునిగా ఉంటాడు. స్వర్గవాసి తండ్రికి కుమారుడు. అతడు వైకుంఠ రాజకుమారుడు. అతని గురించి కూడా ఎవ్వరికీ తెలియదు. కృష్ణ జయంతి పర్వదినాన తమ తమ ఇళ్లలో లేక మందిరాలలో

కృష్ణుని కొరకు ఉయ్యాలలు తయారు చేస్తారు. మాతలు వెళ్ళే హుండిలో డబ్బులు వేస్తారు, పూజిస్తారు. ఈ రోజులలో ఏసుక్రీస్తును కూడా కృష్ణుని వలె కిలీటము మొదలైనవి ధరింప చేసి... తల్లి ఒడిలో కూర్చోబెడతారు. కృష్ణుని చూపించినట్లు చూపిస్తారు. కృష్ణుడు, క్రీస్తుల రాశి ఒక్కటే. వారు అనుకరిస్తారు(copy). కృష్ణుని జన్మకు, క్రీస్తు జన్మకు చాలా వ్యత్యాసముంది. క్రీస్తు చిన్నబిడ్డగా జన్మించడు. క్రీస్తు ఆత్మ ఎవరిలోనో వెళ్ళి ప్రవేశించింది. విషము ద్వారా పుట్టడు. ఇంతకు ముందు క్రీస్తును చిన్న బిడ్డగా చూపేవారు కాదు. క్రాస్ పైన చూపించేవారు. ఇలా ఇప్పుడే చూపిస్తున్నారు. ధర్మస్థాపకులను ఎవరూ ఆ విధంగా(శిలువ వేసి) చంపలేరని పిల్లలకు తెలుసు. మరి ఎవరిని చంపినట్లు? ఎవరిలో ప్రవేశించారో అతనికి దుఃఖము కలిగింది. సత్యప్రధాన ఆత్మకు దుఃఖము ఎలా లభిస్తుంది?(అవకాశమే లేదు). అంత దుఃఖాన్ని అనుభవించుటకు వారు ఏ పాప కర్మ చేశారు? ఆత్మనే సత్యప్రధాన స్థితిలో వస్తుంది. అందరి లెక్కాచారాలు సమాప్తమవుతాయి. ఈ సమయంలో తండ్రి సర్వులనూ పావనముగా చేస్తారు. అక్కడ(మూలవతనము) నుండి వచ్చిన సత్యప్రధాన ఆత్మ దుఃఖమును అనుభవించదు. భోగించేది ఆత్మనే కదా! ఆత్మ శరీరములో ఉన్నప్పుడు దుఃఖము కలుగుతుంది. 'నాకు నొప్పిగా ఉంది' అని ఎవరంటారు? ఈ శరీరములో ఎవరో నివసిస్తున్నారను(ఆత్మ). "పరమాత్మ శరీరములో విరాజమానమై ఉంటే - పరమాత్ముడు దుఃఖాన్ని ఎలా(ఎందుకు) అనుభవిస్తారు?" అందరిలో పరమాత్మ ఉంటే పరమాత్మ దుఃఖమును ఎలా అనుభవిస్తారు? 'ఓ పరమపిత పరమాత్మా! మా దుఃఖాలను తొలగించు' అని పిలిచేది ఆత్మనే(పరమాత్మ కాదు). ఆత్మ పారలౌకిక తండ్రిని పిలుస్తుంది.

తండ్రి వచ్చారని దుఃఖాన్ని హరించే(నాశనము చేసే) యుక్తి తెలియజేస్తున్నారని పిల్లలకు తెలుసు. ఆత్మ శరీరముతో సదా ఆరోగ్యవంతంగా, ఐశ్వర్యవంతంగా అవుతుంది. మూలవతనములో ఆరోగ్యం, ఐశ్వర్యం అన్న మాటలే లేవు. అక్కడ సృష్టి ఏదీ లేదు. అక్కడ ఉండేదే శాంతి. స్వధర్మమైన శాంతిలో ఆత్మలు స్థితమై ఉంటాయి. ఇప్పుడు తండ్రి సర్వుల దుఃఖాన్ని హరించి సుఖాన్ని ఇవ్వడానికి వచ్చారు. కావున పిల్లలకు కూడా చెప్పున్నారు - 'మీరు నా వారుగా అయ్యారు కనుక మీరు ఎవరికీ దుఃఖాన్ని ఇవ్వరాదు.' ఇది యుద్ధ మైదానము, కాని గుప్తము. అది ప్రత్యక్షము. యుద్ధ మైదానంలో మరణించినవారు స్వర్గానికి వెళ్తారని గాయనముంది. గాయనమునకు అర్థము కూడా తెలిపించవలసి వస్తుంది. ఈ 'యుద్ధము' నకు ఎంత మహత్వముందో చూడండి. ఆ యుద్ధములో మరణిస్తే ఎవ్వరూ స్వర్గములోకి వెళ్ళలేరని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. కాని గీతలో 'భగవానువాచ'(భగవంతుడు చెప్పారు) అని ఉన్నందున, దానిని సత్యమని అంగీకరిస్తారు. భగవంతుడని ఎవరికి చెప్పారు? ఆ యుద్ధము చేసేవారికా లేక మీకా? ఇద్దరికీ చెప్పారు. 'స్వయమును ఆత్మ అని తెలుసుకుని తండ్రిని పృథి చేయండి' అని వారికి కూడా తెలపండి. ఈ సర్వీసు కూడా చెయ్యాలి - 'ఇప్పుడు మీరు స్వర్గములోకి పోవాలనుకుంటే పురుషార్థము చేయండి'. యుద్ధములో అన్ని ధర్మముల వారున్నారు. సిక్కులు కూడా ఉన్నారు, వారు సిక్కు ధర్మములోకి వెళ్తారు. 'మీరు బ్రాహ్మణుల వద్దకు వచ్చి జ్ఞానమును తీసుకుంటేనే స్వర్గములోకి రాగలరు' అని సిక్కులకు తెలిపారు. సిక్కులు (బ్రహ్మ) బాబా వద్దకు వచ్చినప్పుడు బాబా - 'మీరు యుద్ధము చేస్తూ శివబాబా పృథిలో ఉంటే స్వర్గములోకి రాగలరు'. అలాగని స్వర్గములో రాజులుగా అవుతారని కాదు. అలా అవ్వలేరు. వారికి ఎక్కువగా

జ్ఞానమును అర్థము చేయించలేదు. వారికి కొద్దిగానే జ్ఞానము తెలిపించబడుతుంది. యుద్ధమైదానములో తమ ఇష్ట దేవతలను తప్పకుండా మదిలో నిలుపుకుంటారు. సిక్కులైతే 'గురుగోవిందునికి జై' అని అంటారు. స్వయమును ఆత్మగా భావించి పరమాత్ముని స్మృతి చేసేవారు ఎవ్వరూ లేరు. కానీ ఎవరైతే తండ్రి పరిచయమును తీసుకుంటారో వారు స్వర్గములోకి వచ్చేస్తారు. సర్వులకూ తండ్రిమో ఒక్కరే... వారే 'పతిత-పావనుడు'. వారు పతితులకు చెప్పున్నారు - 'నన్ను స్మృతి చేస్తే మీ పాపాలు తొలగిపోతాయి. అంతేకాక నేను స్థాపించే సుఖధామములోకి వచ్చేస్తారు. యుద్ధములో కూడా శివబాబాను స్మృతి చేస్తే స్వర్గములో వచ్చేస్తారు'. ఆ యుద్ధ మైదానం మాట వేరు, ఇక్కడి విషయం వేరు. ఎప్పుడూ జ్ఞానము నశించదని తండ్రి చెప్పున్నారు. అందరూ శివబాబా పిల్లలే. నన్ను మాత్రమే స్మృతి చేస్తే మీరు నా దగ్గరకు అనగా ముక్తిధామానికి వచ్చేస్తారని శివబాబా చెప్పున్నారు. తరువాత నేర్పించబడిన జ్ఞానము చదివితే స్వర్గరాజ్యభాగ్యము లభిస్తుంది. ఎంత సహజం. స్వర్గములోకి వెళ్ళే మార్గము ఒక్క క్షణములో లభిస్తుంది. మనము ఆత్మలము తండ్రిని తలంపు చేస్తున్నాము. యుద్ధమైదానములోకి సంతోషంగా వెళ్ళాలి. కర్మలేమో తప్పకుండా చేయాల్సిందే. దేశ రక్షణకు అంతా చేయాల్సి వస్తుంది. అక్కడ ఉండేది ఒకే ధర్మము, మతభేదాల మాటే లేదు. ఇక్కడ అనేక అభిప్రాయభేదాలున్నాయి. నీటి కోసం, భూమి కోసం గొడవ పడ్తుంటారు. నీటి సరఫరా నిలిపివేస్తూనే రాళ్ళు రువ్వడం మొదలు పెడతారు. పరస్పరంలో(ఒకరికొకరు) ధాన్యమును ఇవ్వకపోతే గొడవలు చేస్తారు.

మనము స్వరాజ్యమును స్థాపన చేస్తున్నామని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. చదువు ద్వారా రాజ్యము పొందుతారు. నూతన ప్రపంచము తప్పకుండా స్థాపన కానున్నది. ఇది నిర్ణయించబడింది కనుక ఎంత సంతోషం కలగాలి! ఏ విషయంలోనూ యుద్ధము-జగడాలు చేసే అవసరమే లేదు. ఉండడం కూడా చాలా సాధారణంగా ఉండాలి. 'మీరు అత్తగారింటికి వెళ్తున్నారు కాబట్టి, ముందుగా ఇప్పుడు వనవాసములో ఉన్నారు' అని బాబా తెలిపించారు. ఆత్మలన్నీ వెళ్ళిపోతాయి, అంతేకాని శరీరములు వెళ్ళవు. శరీర అభిమానమును కూడా వదిలేయాలి. మనము ఆత్మలము, 84 జన్మలు ఇప్పుడు పూర్తి అయ్యాయి. భారతదేశము స్వర్గంగా ఉండేది. ఇప్పుడిది కలియుగమని భారతదేశవాసులైన భారతీయులందరికీ చెప్పండి కలియుగములో అనేక ధర్మాలున్నాయి. సత్తయుగములో ఒకే ధర్మముండేది. భారతదేశము మరలా స్వర్గముగా కావాలి. భగవంతుడు వచ్చి ఉన్నారని కూడా భావిస్తారు. పోను పోను భవిష్యవాణి కూడా చెప్తారు. వాయుమండలాన్ని చూస్తారు కదా. కనుక తండ్రి పిల్లలకు తెలియజేస్తారు. తండ్రి సర్వులకు తండ్రి కదా! అందరికీ హక్కు ఉంది. 'నేను వచ్చాను, నన్ను మాత్రమే స్మరిస్తే మీ వికర్మలు వినాశనమౌతాయి' అని అందరికీ బాబా చెప్పున్నారు. ఎప్పుడైనా యుద్ధము జరగవచ్చునని ప్రస్తుతము మనుష్యులకు తెలుసు. అది రేపైనా కావచ్చు. యుద్ధము తీవ్రతరమయ్యేందుకు ఎక్కువ సమయం పట్టదు. అయితే ఇంకా మన రాజధాని స్థాపన కాలేదు కదా వినాశనం ఎలా జరుగుతుంది? ఇంకా నలువైపులా తండ్రి సందేశమే ఇవ్వలేదని పిల్లలు భావిస్తారు. 'నన్ను స్మృతి చేస్తే మీ వికర్మలు వినాశనమౌతాయి' అని పతితపావనులైన తండ్రి చెప్పున్నారు. ఈ సందేశం అందరి చెవులకు చేరాలి. ఒకవేళ యుద్ధమే జరగనీ, బాంబులు పడనీ...మూ రాజధాని స్థాపనవుతుందని మీకు నిశ్చయముంది. అంతవరకు వినాశనం జరుగుటకు వీలు లేదు. 'విశ్వములో శాంతి' అని అంటారు కదా! విశ్వములో యుద్ధమే జరిగితే...విశ్వాన్ని నాశనం చేసేస్తారు.

ఇది విశ్వవిద్యాలయము. పూర్తి విశ్వమంతటికీ మీరు జ్ఞానాన్నిస్తారు. తండ్రి ఒక్కరే వచ్చి పూర్తి విశ్వాన్ని మార్చేస్తారు(పరివర్తన చేస్తారు). వారేమో కల్పము ఆయువు లక్షల సంవత్సరాలని చెప్తేస్తారు. దీని ఆయువు పూర్తిగా 5 వేల సంవత్సరాలని మీకు తెలుసు. క్రీస్తుకు 3 వేల సంవత్సరముల క్రితము స్వర్గముండేదని అంటారు. ఇస్లాం మతస్తులు, బౌద్ధులు మొదలైన వారందరి లెక్కాచారమును వెలికి తీస్తారు. వారికి ముందు చరిత్రలో ఏ ఇతర ధర్మము పేరూ లేదు. మీరు తిథి, తాలీకులు చెప్పగలరు. కనుక మీకు ఎంతటి నష్టం ఉండాలి! జగడాలు మొదలైనవాటి మాటే లేదు. అనాథలైనవారే కొట్లాడుకుంటారు. మీరిప్పుడు 21 జన్మలకు ప్రాలబ్ధమును తయారు చేసుకునే పురుషార్థము చేస్తారు. జగడాలాడుతుంటే శేష్మైన పదవి కూడా లభించదు, శిక్షలు కూడా అనుభవించవలసి వస్తుంది. ఏ విషయమున్నా ఏది కావాలన్నా తండ్రి వద్దకు రండి. చట్టాన్ని మీ చేతులలోకి తీసుకోవద్దని ప్రభుత్వం కూడా చెప్తుంది కదా! మాకు విదేశీ పాదరక్షలు కావాలని ఎవరైనా అడిగితే, “పిల్లలారా! మీరిప్పుడు వనవాసములో ఉన్నారు. అక్కడ మీకు చాలా సంపద లభిస్తుంది” అని బాబా అంటారు. “మీరు అలా కోరుట సరికాదు. ఇక్కడ మీరు ఈ ఆశను ఎందుకు పెట్టుకుంటారు. ఇక్కడ చాలా సాధారణంగా ఉండాలి. లేకుంటే దేహాభిమానము వచ్చేస్తుంది. ఇందులో ‘మన మతమును’ నడిపించరాదు. బాబా ఎలా చెప్తే అలా చెయ్యాలి” అని అంటారు. వ్యాధి మొదలైనవి ఏవైనా వస్తే, డాక్టర్ మొదలైన వారిని కూడా పిలుస్తారు. జిషధాలు మొదలైన వాటి ద్వారా అందరి సంభాషన జరుగుతుంది. అయినా అన్ని విషయాలను చూచుకునేందుకు తండ్రి కూర్చోని ఉన్నారు. శ్రీమతమంటే శ్రీమతమే కదా! నిశ్చయములోనే విజయమున్నది. బాబా అంతా అర్థము చేసుకుంటారు కదా! బాబా సలహానుసారము నడవడంలోనే కళ్యాణముంది. స్వయానికి కూడా కళ్యాణము చేసుకోవాలి. ఎవరినైనా విలువైన వారిగా(వర్త పొండేగా) తయారు చేయలేకపోతే వారు పైసాకు కొరగాని వారనే అర్థము కదా. ఇక్కడ విలువ లేకుంటే అక్కడ కూడా విలువ ఉండదు. సర్వీసు యోగ్నులైన పిల్లలకు సర్వీసు చేయాలని ఎంత ఆసక్తి ఉంటుంది! సేవ కొరకు తిరుగుతూ ఉంటారు. సర్వీసు చేయకపోతే వారిని దయా హృదయులు, కళ్యాణకారులని అనరు. బాబాను స్మృతి చేయకుంటే తుచ్ఛమైన పనులు చేస్తూ ఉంటారు. తుచ్ఛమైన పదవినే పొందుతారు. మాకు శివబాబాతో యోగముందని, అంతా జి.కె.లమని అనుకోరాదు. శివబాబా బ్రహ్మ ద్వారా మాత్రమే జ్ఞానమును ఇవ్వగలరు. కేవలం శివబాబాను స్మృతి చేస్తే మురళీని ఎలా వింటారు? తరువాత దాని ఫలితం ఎలా ఉంటుంది? చదవకపోతే ఏ పదవి పొందుతారు! అందరి అదృష్టము శ్రేష్ఠముగా తయారు కాదని కూడా మీకు తెలుసు. అక్కడ నెంబరువారుగా పదవులుంటాయి. పవిత్రులుగా అయితే అందరూ అవ్వనే అవ్వాలి. ఆత్మ పవిత్రము కాకుండా శాంతిధామానికి పోలేరు.

తండ్రి తెలిపిస్తున్నారు - మీరు అందరికీ ఈ జ్ఞానము వినిపిస్తూ పోండి, ఇప్పుడు వినకపోయినా, ముందు ముందు తప్పక వింటారు. ఇప్పుడు ఎన్ని విఘ్నాలు, తుఘానులు జోరుగా వచ్చినా మీరు భయపడరాదు. ఎందుకనగా క్రొత్త ధర్మము స్థాపన అవుతుంది కదా, మీరు గుప్తముగా రాజధానిని స్థాపన చేస్తున్నారు. సేవాధారీ పిల్లలను చూసి బాబా చాలా సంతోషిస్తారు. శ్రీమతమును అనుసరించి మీకు మీరే రాజతిలకమును దిద్దుకోవాలి. ఇందులో మీరు హఠము చేయరాదు, అనవసరముగా స్వయం

నష్టపోరాడు. తండ్రి చెప్తున్నారు - పిల్లలూ సేవాధారులుగా, కళ్యాణకారులుగా కండి. బాగా చదువుకొని గ్యాలప్ చేయమని విద్యార్థికి టీచరు చెప్తారు కదా. మీకు 21 జన్మలకు స్వర్గమనే స్కాలర్‌షిప్ లభిస్తుంది. రాజవంశములోకి వెళ్ళుటే చాలా పెద్ద స్కాలర్‌షిప్. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్. ఆత్మిక ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:- పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్క.

1. సంగమయుగములో చాలా సింపుల్‌గా, సాధారణముగా ఉండాలి. ఎందుకంటే ఇది వనవాసములో ఉండే సమయం. ఇక్కడ ఏ ఆశను ఉంచుకోరాదు. చట్టమును ఎప్పుడూ మీ చేతిలోకి తీసుకోరాదు. పోట్లాడరాదు - జగడాలాడరాదు.
2. వినాశనమునకు ముందు నూతన రాజధానిని స్థాపన చేయుటకు 'నన్ను పృథి చేస్తే వికర్తలు వినాశనమౌతాయి. మీరు పావనమౌతారు' అని అందరికీ తండ్రి సందేశమును ఇవ్వాలి.

వరదానము :- “స్వ ఉన్నతిద్వారా సేవను వృద్ధి చేయు సత్యమైన సేవాధారీభవ.”

సేవను వృద్ధి చేయుటకు విశేషమైన ఆధారము స్వ ఉన్నతి. స్వ ఉన్నతి తక్కువగా ఉంటే సేవ కూడా తక్కువగా జరుగుతుంది. ఎవరికైనా కేవలం నోటితో పరిచయమివ్వడమే సేవ కాదు. కాని ప్రతి కర్త ద్వారా శ్రేష్ట కర్తలు చేయుటకు ప్రేరణ ఇచ్చట కూడా సేవనే. ఎవరైతే మనసా-వాచా-కర్మణా ద్వారా సేవలో తత్పరులై ఉంటారో వారికి సేవ ద్వారా శ్రేష్ట భాగ్యము అనుభవమవుతుంది. సేవ ఎంత ఎక్కువగా చేస్తారో స్వయం కూడా అంత ఎక్కువగా ముందుకు వెళ్తారు. తమ శ్రేష్ట కర్తల ద్వారా సేవ చేయువారు సదా ప్రత్యక్ష ఫలాన్ని ప్రాప్తి చేసుకుంటూ ఉంటారు.

స్లోగన్ :- “ సమీపంగా వచ్చుటకు ఆలోచించుట-మాట్లాడుట-చేయుటను సమానంగా చేయండి ”